

Să citim Biblia împreună
EVANGHELIA DUPĂ IOAN
CAPITOLUL 19

Isus este dat în mâinile Iudeilor

11 „N-ai avea nicio putere asupra Mea”, i-a răspuns Isus, „dacă nu ți-ar fi fost dată de sus. De aceea, cine Mă dă în mâinile tale are un mai mare păcat.”

12 De atunci Pilat căuta să-I dea drumul. Dar iudeii strigau : „Dacă dai drumul Omului acestuia, nu ești prieten cu cezarul. Oricine se face pe sine împărat este împotriva cezarului.”

13 Când a auzit Pilat aceste vorbe, a scos pe Isus afară ; și a șezut pe scaunul de judecător, în locul numit „Pardosit cu pietre”, iar evreiește : „Gabata.”

14 Era ziua Pregătirii Paștilor, cam pe la ceasul al șaselea. Pilat a zis iudeilor : „Iată Împăratul vostru !”

15 Dar ei au strigat : „Ia-L, ia-L, răstignește-L !” „Să răstignesc pe „Împăratul vostru” ?”, le-a zis Pilat. Preoții cei mai de seamă au răspuns : „Noi n-avem alt împărat decât pe cezarul !”

16 Atunci L-a dat în mâinile lor, ca să fie răstignit. Au luat deci pe Isus și L-au dus să-L răstignească.

Răstignirea

17 Isus, ducându-și crucea, a ajuns la locul zis al „Căpățânii”, care în evreiește se cheamă „Golgota”. 18 Acolo a fost răstignit ; și împreună cu El au fost răstigniți alți doi, unul de o parte, și altul de alta, iar Isus la mijloc.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 – 12
	18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro

VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I Samuel 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STR. CASTANILOR • Nr. 119 • Cod 320 030

19 Pilat a scris o însemnare pe care a pus-o deasupra crucii, și era scris : „Isus din Nazaret, Împăratul iudeilor.”

20 Mulți din iudei au citit această însemnare, pentru că locul unde fusese răstignit Isus era aproape de cetate : era scrisă în evreiește, latinește și grecește.

21 Preoții cei mai de seamă ai iudeilor au zis lui Pilat : „Nu scrie: „Împăratul iudeilor”.

Ci scrie că El a zis : „Eu sunt Împăratul iudeilor.”

22 „Ce am scris, am scris”, a răspuns Pilat.

23 Ostașii, după ce au răstignit pe Isus, l-au luat hainele și le-au făcut patru părți, câte o parte pentru fiecare ostaș.

I-au luat și cămașa, care n-avea nicio cusătură, ci era dintr-o singură țesătură de sus până jos.

24 Și au zis între ei : „Să n-o sfâșiem, ci să tragem la sorți a cui să fie.”

Aceasta s-a întâmplat ca să se împlinescă Scriptura care zice :

„Și-au împărțit hainele Mele între ei, și pentru cămașa Mea au tras la sorți.” Iată ce au făcut ostașii.

25 Lângă crucea lui Isus, stătea mama Lui și sora mamei Lui, Maria, nevasta lui Clopa, și Maria Magdalena.

26 Când a văzut Isus pe mama Sa, și lângă ea pe ucenicul pe care-l iubea, a zis mamei Sale : „Femeie, iată fiul tău !”

27 Apoi, a zis ucenicului : „Iată mama ta !” Și, din ceasul acela, ucenicul a luat-o la el acasă ...

[Continuarea în nr. viitor]

Nr. 221 / Duminică 27 Mai 2018 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- A primit o mare recunoștință
- Despre morți, numai bine
- Proverbe despre lăcomie
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?
- Minte bolnavă – trup bolnav
- Versetul de aur al Bibliei

DE MEMORAT / JOI 7 Iunie 2018

„Căci brațele celui rău vor fi zdrobite, dar Domnul sprijină pe cei neprihăniți”.

PSALMUL 37 : 17

Editorial. Ce s-a întâmplat în ziua Cincizecimii ?

„În ziua Cincizecimii, erau **toți împreună în același loc**. Deodată, a venit din cer un sunet ca vâjâitul unui vânt puternic și a umplut toată casa unde ședeau ei. Niște limbi ca de foc au fost văzute împărțindu-se printre ei și s-au așezat câte una pe fiecare din ei.

Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească. Și se aflau atunci în Ierusalim iudei, oameni cucernici din toate neamurile care sunt sub cer.

Când s-a auzit sunetul acela, mulțimea s-a adunat și a rămas încremenită ; pentru că fiecare îi auzea vorbind în limba lui. Toți se mirau, se minunau și ziceau unii către alții :

„**Toți aceștia** care vorbesc nu sunt galileeni ? Cum, dar, îi auzim vorbind fiecarea din noi în limba noastră, în care ne-am născut ?

Parți, mezi, elamiți, locuitori din Mesopotamia, Iudeea, Capadocia, Pont, Asia, Frigia, Pamfilia, Egipt, părțile Libiei dinspre Cirena, oaspeți din Roma, iudei sau prozeliți, cretani și arabi, îi auzim vorbind în limbile noastre lucrurile minunate ale lui Dumnezeu !”

Toți erau uimiți, nu știau ce să creadă și ziceau unii către alții : „Ce vrea să zică aceasta ?” ... ”. (Faptele Apostolilor 2 : 1 - 12)

Pentru a înțelege ce s-a întâmplat în ziua Cincizecimii (la Rusalii), trebuie să ne amintim ce s-a petrecut înainte. În cartea Faptele Apostolilor (capitolul 1 : 3 – 14), doctorul Luca a notat despre Domnul Isus că :

„După patima Lui, li S-a înfățișat viu, prin multe dovezi, arătându-li-Se deseori, timp de patruzeci de zile, și vorbind cu ei despre lucrurile privitoare la Împărăția lui Dumnezeu.

Pe când Se afla cu ei, le-a poruncit să nu se depărteze de Ierusalim, ci să aștepte acolo făgăduința Tatălui, „pe care”, le-a zis El, „ați auzit-o de la Mine. Căci Ioan a botezat cu apă, dar voi, nu după multe zile, veți fi botezați cu Duhul Sfânt”.

Deci apostolii, pe când erau strănși laolaltă, L-au întrebat : „Doamne, în vremea aceasta ai de gând să așezi din nou Împărăția lui Israel ?” El le-a răspuns :

„Nu este treaba voastră să știți vremurile sau soroacele ; pe acestea Tatăl le-a păstrat sub stăpânirea Sa.

Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”

După ce a spus aceste lucruri, pe când se uitau ei la El, S-a înălțat la cer, și un nor L-a ascuns din ochii lor. Și, cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb și au zis :

„Bărbați galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer ? Acest Isus, care S-a înălțat la cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer”.

Atunci ei s-au întors în Ierusalim din muntele numit al Măslinilor, care este lângă Ierusalim, departe cât un drum în ziua Sabatului.

Când au ajuns acasă, s-au suit în odaia de sus, unde stăteau de obicei. Erau : Petru, Iacov, Ioan, Andrei, Filip, Toma, Bartolomeu, Matei, Iacov, fiul lui Alfeu, Simon Zelotul și Iuda, fiul lui Iacov.

Toți aceștia **stăruiau** cu **un cuget** în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui”.

Zece zile au trecut astfel, timpul fiind folosit în special pentru rugăciuni despre care nu știm cât țineau, dar este clar că ei stăruiau în rugăciune. Într-o altă traducere, versetul 14 din Fapte 1, este redat astfel :

„**Toți s-au unit împreună în mod constant în rugăciune, împreună cu femeile și Maria, mama lui Isus, și cu frații săi**”. (New International Version)

Toată perioada de la Înălțarea Domnului Isus până la Cincizecime, apostolii împreună cu cei care erau cu ei, au folosit timpul așa cum le-a cerut Domnul Isus : „**stăruiau cu un cuget în rugăciune și în cereri**”.

Pentru a înțelege sensul exact al cuvintelor, vom observa cuvintele care sunt folosite în limba greacă (în textul original) :

„**Toți aceștia stăruiau** [gr. *proskarterountes*] **cu un cuget** [gr. *homothymadon*] în rugăciune și în cereri, împreună cu femeile și cu Maria, mama lui Isus, și cu frații Lui”.

Gr. *proskarteréo* provine din *pros* „spre, în mod interactiv cu“ și *karteréo*, „arată rezistență statornică“. În limba română gr. *proskarteréo* înseamnă „să continuăm să facem ceva cu efort intens, în ciuda dificultăților”. Sinonime sunt „a stăruia, a persevera”, adică a acorda o atenție constantă unui singur lucru : rugăciunii (în cazul de față).

Al doilea cuvânt folosit în limba greacă este *homothymadon* (din *homothumadon* „cu o singură minte”). Cuvântul este format din *homo*, “același” și *thymós*, “pasiune”) și înseamnă, „cu aceeași pasiune”, în „un acord” (având aceeași dorință).

Cei care își doresc să experimenteze botezul (cufundarea) în Duhul Sfânt, trebuie să îndeplinească aceste condiții : să stăruiască în rugăciune, dar nu oricum ci având aceeași dorință după Duhul Sfânt, deoarece din cauza dezacordurilor dintre cei care se roagă (a lipsei unității dintre ei) rugăciunile nu sunt ascultate.

Domnul Isus a spus : „Și, când stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru ca și Tatăl vostru care este în ceruri să vă ierte greșelile voastre”. (Marcu 11 : 25)

Promisiunea pe care s-au bazat apostolii, (atunci când au început stăruința în rugăciune), este valabilă și azi, (încă de atunci apostolul Petru afirmând că) : „**făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeu nostru**”. (Faptele Apostolilor 2 : 39)

Versetul de aur al Bibliei

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

Cartea veche

275. Recunoștința. Altă pildă

„Binecuvântat să fie Domnul care zilnic ne poartă povara, Dumnezeu, Mântuirea noastră”. [PSALMUL 68 : 19]

Chinezul Tsai Loun în anul 102 după Hristos a descoperit hârtia. Inventatorul a primit o mare recunoștință pentru fapta sa.

Curtea împărătească a dat mari onoruri descoperitorului.

El a fost pus să revadă istoria dinastiei din China. Dar împărăteasa l-a înduplecat să falsifice istoria și astfel descoperitorul ajunsese în temniță.

Acolo ceru o coală de hîrtie și cu sânge din vinele sale a scris pe ea : *Am greșit*.

După moartea lui chinezii i-au ridicat un templu, și au numit hîrtia cu numele lui.

Lumea rar recunoaște meritele cuiva, dar Mântuitorul zice : „*Căutați și veți afla*”. (Matei 7 : 7)

Dicționar de cuvinte, expresii, citate celebre

• **De mortuis nil nisi bene** (lat. „Despre morți, numai bine”, adică : să nu vorbești decât de bine).

Dictonul, răspândit în versiunea latină, e de fapt de origine greacă.

El aparține lui Chilon din Sparta, unul din cei șapte stâlpi ai înțelepciunii antice grecești.

Faptul e consemnat de scriitorul grec Diogene Laerțiu în cartea a doua din lucrarea sa : *Despre viețile și doctrinele filozofilor*.

Autorul dictonului era de părere că moartea absolvă pe oameni de toate păcatele și că despre decedați nu trebuie deci să vorbim decât în cuvinte binevoitoare.

Multă lume și-a însușit părerea înțeleptului Chilon.

Dovadă că această favoare făcută morților mai trăiește și astăzi, în numeroase graiuri și în obiceiul oamenilor.

Din cartea Boli evitabile

Capitolul 9. Minte bolnavă - trup bolnav

Asemenea tulburări nu apar numai la copii. Într-o sâmbătă seara, doamna Cole în vârstă de 18 ani mi-a spus că de cinci zile vomită și suferă de puternice crampe abdominale și diaree. Deranjamentul a început aproximativ o oră după ce a părăsit cabinetul dentistului. Dentistul i-a spus acestei doamne, (simpatcă și drăguță), că trebuie să i se scoată toții dinții și să i se monteze alții falși. Rezultatul : O furtună în centrul ei emotiv. Impulsurile nervilor din centrul acesta au acționat repede și au transmis stomacului stări de vomă, crampe puternice și diaree. Doamna a fost foarte surprinsă când i-am spus că deranjamentul nu provenea de la abdomen ci ... de deasupra urechilor sale. La fel de surprinsă a fost Elaine Johnson când a descoperit că durerile sale de cap proveneau de la îngrijorarea survenită în urma pierderii prietenului său. Bill Landry constată că nu tema profesorului său era cauza astmului, ci rezolvarea acesteia ... [Va continua]

Proverbe armenesti despre lăcomie

• Săracul duce dorul de pâine, bogatul – de toate. • Când cade boul, se-nmulțesc măcelarii. • Cine vinde scump, cine caută ieftin – rămân cu capul gol. • Cine aleargă după mult pierde și puținul. • Ochiul lacomului se satură numai cu un pumn de pământ. • Cine se-nțelege cu burta lui e-n ceartă cu vecinul. • Ferește-te de cel ce nu mănâncă, dar și de mîncău. • Burta s-a îndestulat, ochiul e înfometat. • Ochii văd, inima cere. • Peștele mare îl înghite pe cel mic. • Unde se întinde căinele, nu mai găsești nici o fărâmă de pâine. • Mult la mult trage. (Din *Proverbe și cugetări armenesti*, Albatros, 1979).

Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

1. Nu există om fără păcat : „*Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu*”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „*Fiindcă plata păcatului este moartea ...*”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... *darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru*”. (Romani 6:23) „*Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !*”